

4. דודי מאמריקה (צרפת)

3. חלום של קוף (איטליה)

רמ הטוב תשמ"א * הסרט ה

ומאחר ואת הסחורה אפשר לרכוש במחיר רים נמוכים יחסית, ניסו עוד פעם. התוודעו עות הוצג בתל-אביב יותר מחצי שנה. אחר-כך באו האשה האחרת, אנגי ורה ובקרוב — מפיסטה. הקולנוע ההונגרי הוא כבר שם-דבר, והישראלים גילו שאפשר לדבר על פולני טיקה, היסטוריה, אהבה ואפילו מין, בצורה שונה, אינטליגנטית ומעניינת. אחרי שי חונכו על ברכי הקולנוע האמריקאי והאמינו שרק מעבר לאוקיאנוס יודעים מהו קצב, מהו משחק ומהי איכות של תמונה, למדו להעריך אווירה שונה, פנים חדשות ועידון חזותי מסוג שונה.

וליד ההונגרים, מוסקווא אינה מאמינה בדמעות שיכנע את הישראלים שלרוסים אין קרניים והם מתנהגים ככל שאר בני האדם, ואילו ללא הרדמה רמו לשיטה של סתימת פיות טוטליטארית, שהיתה מעין הקדמה למה שעתיד היה לקרות מאוחר יותר בפולין.

אמריקאים

מטורפים

א בל שלא תהיה טעות. גם מאמריקה הגיעו השנה מנגינות חדשות. ג'ון

שחקן-מישנה השנה:

פיטר גאלאגר
"כוכב עולה"

שחקנית-מישנה השנה

דולי פארטון
"תשע עד חמש"

שיש לקולנוענים הצעירים הללו לומר, ומה שהם מנסים לומר בכל הרצינות והכנות — ובמידת הכישרון בה התברכו — לא מעניין במיוחד את הקהל. מדוע זה קורה? על כך אפשר לעשות מחקר ארוך ולא תמיד מחמיא לקולנוע הישראלי הצעיר. ואולי כדאי שמישהו יעשה אותו בהקדם. לפני שהצופים יברחו סופית מן הסרטים הללו. כי זאת צריך לזכור: די בשניים או שלושה שמאכזבים, כדי שהקהל יחליט שמוטב להמר על יבוא, שאיכותו בטוחה הרבה יותר.

ושלא יהיו טעויות. הלק מן היבוא הזה מופק באמצעים שאינם עולים, בסך-הכל, על אלה שעומדים לרשות התעשייה הישראלי. מכאן ניתן להסיק, שברוב המקרים אפשר היה לעשות סרטים כאלה גם בישראל, אם היה רק מי שיעשה אותם.

הנה לדוגמה, הסרטים ההונגריים. עד אשר היה מפיץ אשר העז להציג את לילה מוסרי מאד, וגם זאת כנראה משום שהעלילה כולה מתרחשת בבית-בושת, לא סבר איש בארץ שהקולנוע ההונגרי המורדרני עשוי לעורר עניין כלשהו. אחרי הצלחת הסרט הראשון, התגנבו ספקות בלב המפיצים. אולי יש בכל זאת משהו בסרטים הללו שלא הבחינו בו קודם לכן?

רמ הרע תשמ"א * הסרט הר

4. זוהי אמריקה (ארה"ב)

3. שוגון (ארה"ב)